

तुम्बपरिच्छेदः, चि, (तुम्बसुदरं परिमार्ज्येति ।
परि + रज्ज + “तुम्बप्रोक्तयोः परिच्छेदोऽपहोः”
३।२।५। इत्यत्र “आलस्यसुखाहरणयो-
रिति वक्तव्यम्” इति वार्तिकोक्त्या कः ।)
अलसः । इत्यमरः । २।१०।१८ ॥
तुम्बि, स्त्री, (तुद + इन् बाहुलकात् शुम् च ।)
उदरम् । इति हेमचन्द्रः । ३।१६८ ॥ गन्धर्व-
विशेषः, पुं । इति जटाधरः ॥
तुम्बि, स्त्री, (तुद + इन् बाहुलकात् शुम् च ।)
नाभिः । इति चिकाण्डशेषः ॥
तुम्बिका, चि, (अतिप्रथितं तुम्बसुदरमस्यस्य ।
“तुम्बादिभ्य इलच्” ५।२।११७। इति
चकारात् टन् ।) विशालजठरो जनः । इति
शब्दरत्नावली ॥
तुम्बिका, स्त्री, (तुम्बसुदरं आश्रयत्वेनास्यस्याः ।
तुम्ब + उन् टाप् च ।) नाभिः । इति शब्द-
रत्नावली ॥
तुम्बितः, चि, तुम्बिलः । इति भरतस्य हिरण्य-
कोषः ॥
तुम्बिभः, चि, (तुम्बिर्दृष्टा नाभिरस्यस्येति । तुम्बि
+ “तुम्बिबलिवटभैः” ५।२।१३६। इति
भः ।) तुम्बिलः । इति शब्दरत्नावली ॥
तुम्बिलः, चि, (तुम्बं विशालसुदरमस्यस्येति ।
तुम्ब + “तुम्बादिभ्य इलच्” ५।२।११७।
इति लच् ।) विशालजठरो जनः । भुङ्क्ते इति
भाषा । तत्पठ्यायः । पिच्छिलः २ हृत्त-
कुलिः ३ तुम्बिकः ४ तुम्बिभः ५ तुम्बी ६ ।
इति शब्दरत्नावली ॥
तुम्बिलफला, स्त्री, (तुम्बिलवत् फलमस्त्राः ।)
चणुषी । इति राजनिर्घण्टः ॥
तुम्बी, स्त्री, (तुम्बि + वा डीष् ।) नाभिः । इति
शब्दरत्नावली ॥
तुम्बी, [न्] चि, (तुम्बं विशालसुदरमस्यस्येति ।
“तुम्बादिभ्य इलच्” ५।२।११७। इति
चकारात् इनिः ।) तुम्बिलः । इति शब्द-
रत्नावली अमरश्च ॥
तुम्बः, पुं, (तुद + क्तः ।) गन्धी-
वृक्षः । तुद इति भाषा । इत्यमरः । २।४।
१२७ ॥ चि, अथितः । (यथा, रामायणे ।
२।१४।२३ ।
“स तुम्ब इव तीक्ष्णैः प्रतोदेन हयोत्तमः ।
राजा प्रचोदितोऽभीक्ष्णं कैकेयीमिदमब्रवीत्”
हिम्ने । द्विधाकृते च ॥)
तुम्बवायः, पुं, (तुम्बं द्विजं वयतीति । वे + “कावा-
मञ्च” ३।२।२। इत्यण् ।) सौमिकः ।
इत्यमरः । २।१०।६ । दरजी इति भाषा ॥
(यथा, मनुः । ४।२१४ ।
“शैलवतुम्बवायान् कृतप्रस्थानमेव च ॥”)
तुनप, वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-सकं-
सेट् ।) तुम्पति । इति दुर्गादासः ॥
तुनप, प्र वधे । क्लेशे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-अकं-च-सेट् ।) प्र, तुपति तुनुम्प ।

तुप पश्च तुनप प्र क्लेशि वधे इत्येताभ्यामेव
तुम्पति तुपतीति सिद्धौ तुनप वधे इत्यस्य
भ्रादौ पाठस्तु वेदे श्रवन्तस्य श्रान्तस्य चोच्चा-
रणमेदार्थः । इति दुर्गादासः ॥
तुनप, वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
सकं-सेट् ।) तुम्पति । इति दुर्गादासः ॥
तुनप, प्र वधे । क्लेशे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-सकं-अकं-च-सेट् ।) प्र, तुपति
तुनुम्प । इति दुर्गादासः ॥
तुप, वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-सकं-
सेट् ।) तोपति । इति दुर्गादासः ॥
तुप, इ क अर्हने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमस्वरी । इ क, तुम्प-
यति । अर्हने वधः । इति दुर्गादासः ॥
तुप, प प्र क्लेशे । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-अकं-सकं-च-सेट् ।) प प्र, तुम्पति
तुतोप । इति दुर्गादासः ॥
तुप, वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-सकं-
सेट् ।) तोपति । इति दुर्गादासः ॥
तुप, प प्र क्लेशे । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-अकं-सकं-च-सेट् ।) प प्र, तुम्पति
तुतोप । इति दुर्गादासः ॥
तुप, इ क अर्हने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट् ।) तवर्गाद्यादिः । पञ्चम-
स्वरी । इ, तुम्पयति । कि, तुम्पयति तुम्पति ।
अर्हने वधः । इति दुर्गादासः ॥
तुम, ल ड हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
आत्म-सकं-सेट् ।) ल, अतुमत् । ड, तोमते ।
इति दुर्गादासः ॥
तुम, य ग हिंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-
क्रां च-परं-सकं-सेट् ।) य, तुम्यति । ग,
तुभाति । तुतोम । इति दुर्गादासः ॥
तुसुरः, पुं स्त्री, (तुसुलः । रस्य लः ।) तुसुलः ॥
इत्यमरटीकायां रायसुङ्गटः । (चन्त्रियजाति-
विशेषः । यथा, मातस्ये । ११३ । ५३ ।
“तुसुरास्तुम्बराश्चैव पञ्जमा नैवधैः सह ॥”)
तुसुलं, स्त्री, (तु सौत्रो धातुः + बाहुलकात्
सुलक् ।) रणसङ्कुलम् । सङ्कीर्णयुद्धम् । इत्य-
मरमेदिनीकरौ ॥ परस्परसम्बाधौ रणसंघट्टः ।
इति भरतः ॥ (यथा, देवीभागवते । ५।४।१२८
“तत्राभ्युत्थुलं युद्धं देवदानवसैन्ययोः”)
तुसुलः, पुं, (तु + बाहुलकात् सुलक् ।) कलि-
वृक्षः । इति मेदिनी । ले, एच् ॥ आङ्गुली
रणः । इति चिकाण्डशेषः ॥ (प्रचण्डे उद्ये
सङ्कुलमाने च चि । यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
४।५४१ ।
“एकस्य करुणाकन्दैः सैन्यस्यान्यस्य गन्तितैः ।
सरित्तरङ्गघोषैश्च बभूवुस्तुसुला दिशः ॥”
तथा, महाभास्के । १।५३।१२ ।
“ववौ गन्धश्च तुसुलो दहतामनिशं तदा ॥”)
तुम्बः, पुं स्त्री, (तुम्बति नाशयत्यर्चमिति ।
तुम्ब अर्हने + अच् ।) अलावुः । इत्यमर-

टीकायां भरतः ॥ (अलावोः शुष्कत्वक् ।
यथा, हरिवंशे । ६४ । ५ ।
“सशिक्षतुम्बकरकौ गोपवेद्युप्रवादकौ ॥”)
तुम्बकः, पुं, (तुम्बति अर्चमिति । तुम्ब + क्तुल् ।)
अलावुः । इति शब्दरत्नावली ॥ राजालावुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
तुम्बा, स्त्री, (तुम्ब + टाप् ।) अलावुः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, अम्बाष्ठके । ७ ।
“कुम्बावतीसमविद्धम्बा गलेन नवतुम्बामवीक्ष-
सविधा
शं बाहुलेयप्रशिविम्बाभिरामसुखसंवाधित-
स्नभरा ॥”)
गवी । इति चिकाण्डशेषः ॥
तुम्बि, स्त्री, (तुम्बति नाशयत्यर्चमिति । तुवि
अर्हने + “सम्बधातुम्ब इन्” उणां ४।११७ ।
इतीन् ।) अलावुः । इति शब्दरत्नावली ॥
(अलावुशब्देऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
तुम्बिका, स्त्री, (तुम्ब अर्हने + क्तुल् । टापि अत
इत्वम् ।) अलावुः । इति शब्दरत्नावली ॥
कटुतुम्बी । इति राजनिर्घण्टः ॥
तुम्बिनी, स्त्री, (तुम्बति नाशयत्यर्चमिति ।
तुम्ब + णिनिः डीप् ।) कटुतुम्बी । इति राज-
निर्घण्टः ॥
तुम्बी, स्त्री, (तुम्बि + कृदिकारादिति वा डीष् ।)
अलावुः । इत्यमरः । २।४।१५६ ॥ (यथा,
श्रान्तिशतके । ३।१६ ।
“अरे चेतोमीन ! भ्रमणमधुना यौवनजले
व्यज त्वं खच्छन्दं युवतिजलधौ पश्यसि न किम् ।
तनूजालीजालं स्ननयुगलतुम्बीफलयुगं
मनोभूः कैवलैः क्षिपति परितस्मां प्रति
सुहृः ॥”
“अलावुः कथिता तुम्बी द्विधा दीर्घा च वर्तुला ।
मिथं तुम्बीफलं दृष्ट्वा पिच्छेष्टप्रापहं शुरु ॥
वृथं रचिकरं प्रोक्तं धातुपुष्टिविवर्धनम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
कुलिकवृक्षः । इति रत्नमाला ॥
तुम्बीपुष्पः, स्त्री, (तुम्ब्याः पुष्पमिव पुष्पमस्य ।) लता-
सुजम् । अलावुपुष्पम् । इति हारावली । २०२ ॥
तुम्बुकं, स्त्री, (तुम्ब + बाहुलकात् उक् ।) अलावु-
फलम् । इति हज्जचन्द्रः ॥
तुम्बुकः, पुं, (तुम्ब + बाहुलकात् उक् ।) अलावुः ।
इति भरतधृतहज्जचन्द्रः ॥
तुम्बुरी, स्त्री, (तुम्बवदाकारं रातीति । रा + कः ।
डीप् । एषोदरादिलाडुलम् ।) कुकुरी । घन्या-
कम् । इति मेदिनी । रे, १६३ ॥
तुम्बुरु, स्त्री, कुस्तुम्बुरु । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
(यथा, वैद्यके ।
“तुम्बुरुभृङ्गघट्टाङ्गकन्दकं कटुरोहिणी ॥”
अस्य तैलगुणाः ।
“तुम्बुरुत्थं करञ्जीत्यं ज्योतिष्मल्युद्भवन्तथा ।
अप्रसृजलमिष्टशुक्रमेदोऽनिलापहम् ॥”
इति हारीते प्रथमे स्थाने नवमे अध्याये ॥)